

אותה עדיין, למרות שכשהילד גדל והתחיל לדבר, אמר דברים נבונים ביותר ובצורה נאה מאוד, כך שכולם התפלאו ממנו.

שכחתי להוסיף שכאשר ריקי, כי כך קראו לו, נולד, היה לו תלתל מיוחד על ראשו, כך שכולם קראו לו ריקי המתולתל.

בשנה שבה ריקי הגיע לגיל שבע, בממלכה סמוכה נולדו למלכה שתי בנות תאומות, שאחת מהן הייתה כה יפה שהמלכה כמעט והתעלפה מרוב שמחה כשראתה אותה לראשונה. אלא שאותה הפייה שהבטיחה לריקי חוכמה, אמרה למלכה שהבת הזו תהיה טיפשה ביותר, כה טיפשה כמו שהיא יפה.

זה הטריד מאוד את המלכה, במיוחד כשראתה כי הבת התאומה נולדה הרבה פחות יפה. "אל תדאגי, גבירתי" אמרה לה הפייה "כי הבת הזו תהיה כל כך חכמה, שאיש לא ירגיש שהיא לא יפה במיוחד."

"מה שחייב להיות, חייב" אמרה המלכה "אך הייתי מעדיפה שהבת היפה שלי תהיה גם קצת יותר חכמה." "לגבי חכמה שלה לא אוכל לעשות דבר" אמרה הפייה "אך כדי לרצות אותך אוכל לגרום לכך שמי שיכבוש את ליבה, יעשה יפה כמוה."



ריקי המתולתל

אריק וורדנבורג

למלכה אחת נולד פעם בן מכוער ביותר, עד כי קשה היה להאמין שהוא ילד בכלל. אבל פייה אחת הבטיחה לאמו כי הוא יהיה בן טוב-לב וחכם, וגם אם הוא יאהב מישהו, גם זה יעשה טוב-לב וחכם כמוהו. זה ניחם קצת את המלכה, אך הכיעור של בנה הדאיג

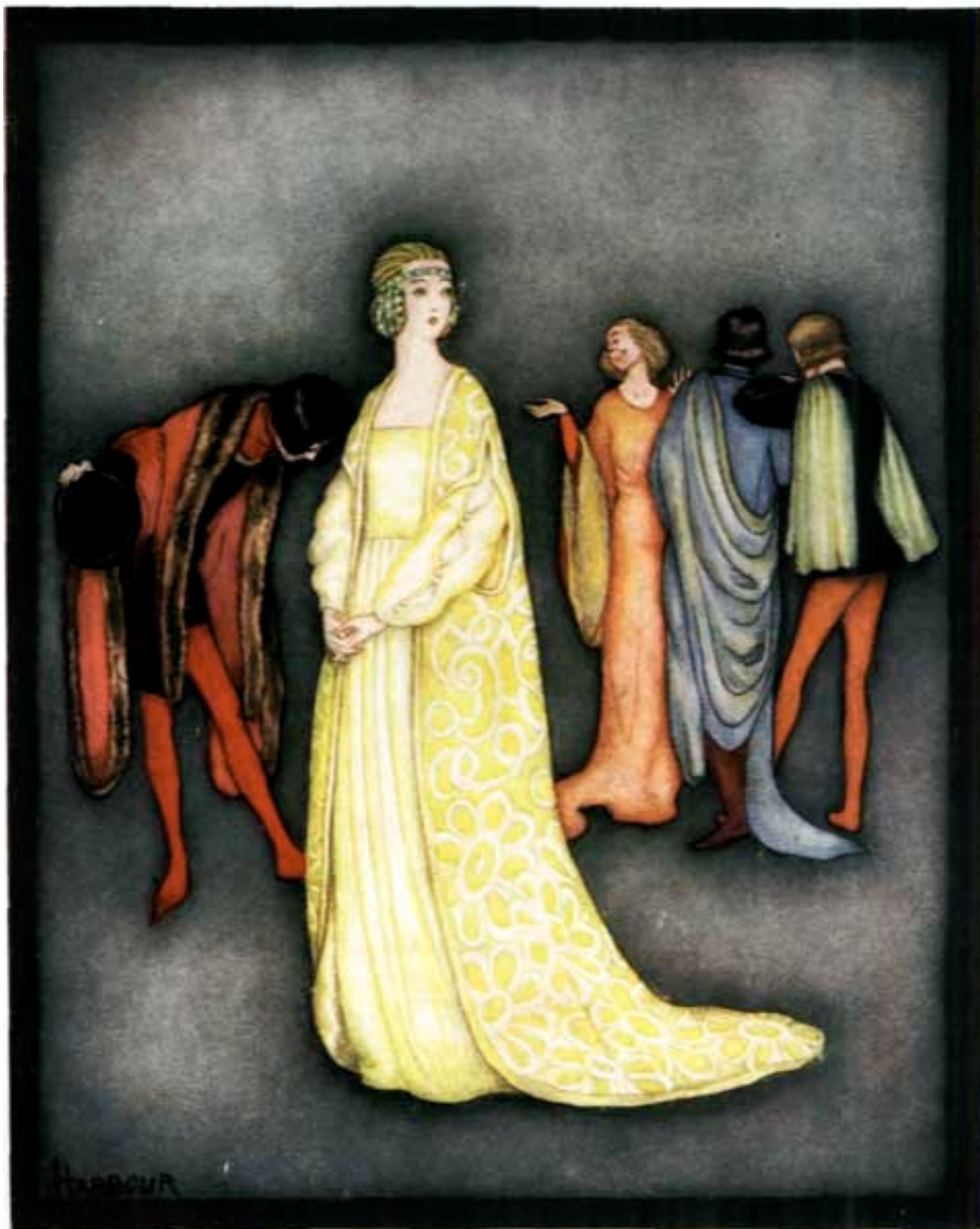


כשהנסיכות גדלו, כך גברו גם התכונות שלהן, כך שכולם דיברו על היופי של הבת האחת ועל התבונה של השנייה. אך גם המגרעות גברו, כך שקשה היה לא להרגיש שאחת נעשית מכוערת יותר מיום ליום והשנייה נעשתה כל פעם טיפשה יותר, עד שהיא לא יכולה להשיב גם על שאלה הפשוטה ביותר, ומגושמת כל כך שלא יכולה אפילו לסדר כמה פסלוני חרס על מדף, בלי להפיל ולשבור אחד.

ואמנם יופי הוא דבר חשוב מאוד, אבל הצעירה, החכמה, קיבלה בכל זאת יותר תשומת לב. אמנם תחילה כולם פנו קודם לבת היפה בהערצה, אבל תוך זמן קצר עזבו אותה למען הנסיכה החכמה יותר, כדי לשמוע את דבריה ואת שיחתה הנעימה. כך שאחרי זמן קצר הבוגרת, היפה, הייתה נעזבת כליל, כשהצעירה נעשתה למרכז החברה.

הבת הגדולה הרגישה בדבר למרות טיפשותה וברצון הייתה מוסרת את יופייה תמורת מחצית התבונה של אחותה הצעירה. לעתים גם המלכה, למרות טוב לבה, נזפה בה על טיפשותה, מה שגרם לה צער רב.

יום אחד, כשטיילה ביער כדי להרהר בגורלה, ראתה איש שבא לקראתה. הוא היה מכוער מאוד ובעל ארשת



דוחה, אך היה מלובש יפה. היה זה הנסיך ריקי המתולתל. הוא ראה את תמונותיה של הנסיכה השכנה היפה ויצא ממלכת אביו כדי להכיר אותה.

ריקי שמח שפגש אותה לבדה ופנה אליה בנימוס רב, וכשהרגיש את העצב שלה אמר "אינני מבין איך מישהו יפה כמוך יכול להיות כה עצוב, כפי שאת נראית עצובה. אמנם ראיתי כבר יפהפיות אחדות, אבל עוד אף פעם מישהי יפה כמוך."

"תודה לך, אדוני" ענתה הנסיכה ולא הוסיפה לדבר. "יופי" המשיך הנסיך "הוא דבר מהנה כל כך שהייתי נותן את הכל עבורו, וקשה לי להבין שמישהו יפה יכול להתעצב כל כך."

"הייתי מעדיפה להיות מכוערת כמוך" ענתה הנסיכה "ולהיות חכמה, מאשר להיות יפה כמוני, אבל טיפשה." "זה שאת חושבת את עצמך לטיפשה הוא סימן של תבונה מסוימת" ענה ריקי.

"מעולם לא חשבתי כך" אמרה הנסיכה "אבל אני בטוחה שאני טיפשה ביותר והדבר גורם לי דיכאון רב." "אם זה מה שמדאיג אותך, אוכל לרפא זאת מהר" אמר ריקי "כי בכוחי לתת חוכמה לאדם שאני אוהב ביותר, ואם רק תסכימי להתחתן אתי, תיעשי חכמה כמה שרק

תשוקתה של הנסיכה להיות חכמה הייתה כה רבה שהיא הבטיחה לריקי להתחתן אתו בעוד שנה, וברגע שאמרה זאת הרגישה שינוי גדול בעצמה. היא הבינה שהיא יודעת להגיד דברים נעימים ולדבר על כל מיני נושאים חשובים בקלות רבה. היא שוחחה עם ריקי ועשתה הערות כה חכמות שהוא החל לחשוב שאולי מסר לה את כל תבונתו ולא השאיר כלום לעצמו. כאשר הנסיכה חזרה לארמון כולם הופתעו מהשינוי שחל בה, כי במקום לומר דברים טיפשים או רק לשתוק, היא ביטאה עכשיו רעיונות מצוינים ועשתה זאת באופן שובה לב.

הידיעה על השינוי התפשטה במהירות בכל הארץ ונסיכים רבים ממלכות שכנות באו לבקש את ידה, אך היא לא ראתה את אף אחד כמתאים לה. בסוף הגיע אביר אחד, עצום, עשיר וכה יפה שלא יכלה לא להכיר בכך. אביה, שהבין זאת, אמר לה כי נותן לה יד חופשית לעשות כרצונה. הנסיכה הודתה לאבא ורק ביקשה זמן כדי לשקול את ההצעת האביר. תוך כדי השיקולים היא יצאה שוב ליער בו פגשה את ריקי המתולתל. היא הלכה שם שקועה עמוק במחשבותיה ופתאום שמעה רעש תחת רגליה, כאילו



תרצי."
הנסיכה הופתעה מאוד אבל שתקה.
"אני מבין שהצעת אינה לטעמך" אמר ריקי המתולתל
"והדבר לא מפתיע אותי. אבל אתן לך שנה לשקול
זאת."

ענקי מלא טבחים, ציוד וחומרים המוכנים לקראת סעודה מפוארת. הנסיכה המופתעת שאלה את האנשים בשביל מי הם עובדים. "בשביל הנסיך ריקי המתולתל" ענה לה הטבח הראשי "כי מחר חתונתו."

הנסיכה הופתעה עוד יותר, ואז נזכרה שלפני שנה בדיוק הבטיחה להתחתן עם ריקי המתולתל המכוער. היא לא יכלה לזכור את הבטחתה כי כשעשתה אותה הייתה טיפשה, וכשהחכימה שכחה את כל הטיפשויות שלה.

היא הלכה עוד כמה צעדים ואז ריקי הופיע לפניה, לבוש בהידור, כמו נסיך לפני חתונתו.

"הנה גבירתי" אמר "אני עומד בדיבורי ואין לי ספק שכך גם את, ושבאת הנה כדי לתת לי את ידיך, ולעשות ממני את האדם המאושר עלי אדמות."

"אני מודה" ענתה הנסיכה "שעדיין לא החלטתי סופית ואינני חושבת שאוכל למלא את בקשתך."
"את מפתיעה אותי, גבירתי" אמר ריקי.

"אני מאמינה לך" ענתה הנסיכה "ולו לא היית אדם טוב-לב וחכם, לא הייתי יודעת איך לנהוג. אבל אתה מוכרח להבין שכשנתתי לך את הבטחתי הייתי עדיין טיפשה מאוד, ועכשיו, כפי שגם כן תבין, אינני שמחה



אנשים רבים מסתובבים. וכשהקשיבה היטב שמעה קול האומר "תביא לי מחבת" ועוד קול האומר "שים קצת עצים לאש".

באותו רגע נפתחה האדמה לרגליה והיא ראתה מטבח



כל כך לקראת הדבר."
"האם יש לך משהו נגדי מלבד הכיעור שלי?" שאל ריקי
"האם מעמדך, האופי שלי או התנהגות שלי לא
מתאימים לך?"
"לאו דווקא" ענתה הנסיכה "כל הדברים האלה מוצאים
חן בעיני."

"אם כך" אמר ריקי "אהיה באמת שמח, כי זה עושה
אותי המאושר באדם. דעי לך גבירתי שהפייה שנתנה לי
בלידתי את הכוח לתת התבונה וחוכמה לזו שאוהב,
נתנה לך הכוח לעשות יפה את זה שלו את מעניקה את
אהבתך."

"אם כך" קראה הנסיכה "אני רוצה שתהיה הנסיך היפה
והנאה ביותר בכל העולם."

וכשרק אמרה את המילים האלה, איחוליה התממשו,
למרות שיש אומרים שבעצם שום דבר בנסיך ריקי
המתולתל לא השתנה, אבל היא אהבה אותו כל כך,
שכל הכיעור שלו היה כמו יופי בעיניה.

אך יהיה כפי שיהיה, מיד נעשו הכנות והחתונה
התקיימה כבר למחרת.